

## Farväl till hembygden

O, hembygd, hembygd, du del av min själ!  
O, hembygd, hembygd, min hembygd, farväl!  
Aldrig jag glömmer din vårliga bygd,  
Din stepp och din Dnjepr i pilarnas skygd.

*Kör:* O, hembygd, hembygd, du del av min själ!  
O, hembygd, hembygd, min hembygd, farväl!

Hembygd, du barndomens strålande värld,  
Hembygd, du ungdomens fädernehärd.  
O hembygd, som skådat fädernas strid,  
O hembygd, som slutligen skänkte dem frid.

O hembygd, hembygd jag älska dig vill,  
Ja, evigt min tacksamhet hörer dig till.  
Och var du styvmoderlig också ibland,  
Jag glömmer det allt, då jag lämnar din strand.

Du var för mitt folk blott ett tillfälligt hem.  
På jord finns ej evigt; förlåt du det dem.  
Vi gör´ som din Dnjepr, längtar som den  
Till havet, till moderskötet igen.

Och vinner jag där, vad här jag ej vann –  
Lycka och frid – nej, den stjärnan som brann  
Så skönt i steppkvällens stillhet och frid,  
Skall brinna och minna om barndomens tid.

Men följde mig ödets hårdhet ändå,  
Varthän jag mig vände därute också,  
Jag vill då ännu vid mitt fädernetjäll,  
På din kyrkogård vandra en stjärnklar kväll.

*Kör:* O, hembygd, hembygd, du del av min själ!  
O, hembygd, hembygd, min hembygd, farväl!

*Johannes Utas (maj 1929)*